

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ สามารถทำรายได้เข้าประเทศได้ปีละหลายหมื่นล้านบาท โดยปี 2535 และ ปี 2536 สามารถทำรายได้เข้าประเทศได้ถึง 28,734 และ 30,000 ล้านบาท ตามลำดับ โดยที่ประเทศไทยผลิตยางพาราได้ถึงร้อยละ 25 ของที่ผลิตได้ทั่วโลกและผลผลิตยางที่ได้ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศถึงร้อยละ 90 แต่สถานการณ์ยางพาราทั้งในอดีตและปัจจุบันยังคงประสบปัญหาอยู่ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านราคา และ ปัญหาทางด้านการตลาด ซึ่งปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นนี้มีผลกระทบต่อนี้เนื่องกัน โดยการผลิตรายธรรมชาติเมื่อมีการผลิตในปริมาณมากเกินความต้องการใช้ก็จะทำให้เกิดปัญหาการขาดดุล ในทางตรงกันข้ามเมื่อผลผลิตมีปริมาณน้อยกว่าความต้องการใช้ก็จะทำให้ราคาขยับตัวสูงขึ้นการที่ราคามีการเคลื่อนไหวขึ้นลงอยู่เสมออาจเนื่องมาจากการที่ประเทศไทยไม่ได้มีส่วนในการกำหนดราคายาง เพราะตลาดยางเป็นตลาดของผู้ซื้อ ดังนั้นผู้ซื้อจึงมีอิทธิพลมากในการกำหนดราคา และการซื้อขายยางนั้นใช้ราคายางจากตลาดกลางอื่น ๆ มากกำหนดราคายางในประเทศ ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการขายยางโดยใช้ระบบเช่นนี้ จึงเกิดการพัฒนากลางยางพาราขึ้นในประเทศไทย เพื่อกำหนดและประกาศราคายางอย่างเป็นทางการให้ทั่วโลกได้รับทราบ

เนื่องจากโครงสร้างทางด้านราคาของยางพารามีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีการพัฒนากลางยางพาราขึ้นเพื่อกำหนดและประกาศราคายางอย่างเป็นทางการ จึงทำให้ต้องแยกการพิจารณาออกเป็น 2 ช่วงคือ

- ช่วง เดือน มกราคม ปี 2527 ถึง เดือน กันยายน ปี 2536
- ช่วง เดือน ตุลาคม ปี 2536 ถึง เดือน มิถุนายน ปี 2538

5.1.1 การพยากรณ์ราคา

- ช่วง เดือน มกราคม ปี 2527 ถึง เดือน กันยายน ปี 2536

การพยากรณ์ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ที่เกษตรกรขายได้ ขึ้นอยู่กับ ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ณ ตลาดหัดใหญ่ โดยใช้ข้อมูลในช่วงนี้พยากรณ์ราคายางแผ่นรมควันที่เกษตรกรขายได้ในช่วง เดือน ตุลาคม ปี 2536 ถึง เดือน กันยายน ปี 2537 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันนี้ในปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า ราคายางที่เกษตรกรขายได้นั้นลดลง 6.29 %

-ช่วง เดือน ตุลาคม ปี 2536 ถึง เดือน มิถุนายน ปี 2538

การพยากรณ์ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ที่เกษตรกรขายได้ ขึ้นอยู่กับ ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 F.O.B. สงขลา โดยใช้ข้อมูลในช่วงนี้ซึ่งเป็นข้อมูลรายสัปดาห์นำมาพยากรณ์ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ได้ในช่วง เดือน กรกฎาคม ปี 2538 ถึง เดือน กันยายน ปี 2538 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา จะเห็นว่าในเดือน กรกฎาคม จะเพิ่มขึ้น 34.91% เดือน สิงหาคม จะเพิ่มขึ้น 43.46% และ เดือน กันยายน จะเพิ่มขึ้น 35.14%

5.1.2 การคาดคะเนพื้นที่เพาะปลูก

การคาดคะเนพื้นที่เพาะปลูกยางในปี 2537 ได้ 11,683.99 พันไร่ ซึ่งเมื่อเทียบกับในปี 2536 แล้วพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น 0.51% ส่วนในปี 2538 พื้นที่เพาะปลูกลดลง 0.82% เป็น 11,588.19 พันไร่

5.1.3 การคาดคะเนปริมาณผลผลิต

การคาดคะเนปริมาณผลผลิตยางในเดือนกรกฎาคม-เดือน ตุลาคม ปี 2538 ได้ 182,369.81 , 177,802.92 , 174,454.42 และ 171,976.53 ตัน ตามลำดับ ซึ่งเมื่อเทียบกับเดือน กรกฎาคม-เดือนตุลาคม ในปี 2537 จะพบว่า ปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น 16.11% , 11.68% , 8.91% และ 6.94% ตามลำดับ โดย ปริมาณผลผลิตจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราลดลง และสามารถนำผลที่ได้มาแสดงเปรียบเทียบ ได้ดังนี้ คือ

ตารางที่ 5.1 แสดงการเปรียบเทียบผลการคาดคะเนปริมาณผลผลิตยางพารา ช่วงเดือน กรกฎาคม-ตุลาคม ปี 2538

ปี 2538 เดือน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม
ปริมาณผลผลิต	182,369.81	177,802.92	174,454.42	171,976.53
%Δq	+16.11	+11.68	+8.91	+6.94

ที่มา : จากการคำนวณ

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 จากการศึกษาในระบบการตลาดของยางพารา พบว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่สามารถผลิตยางได้เป็นอันดับหนึ่งของโลก แต่ไม่สามารถมีบทบาทในการกำหนดราคา โดยใช้ฐานข้อมูลเกี่ยวกับราคายางจากตลาดสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งประเทศมาเลเซียก็ได้ลดกำลังการผลิตผลิตภัณฑ์ยางได้ทันไปให้ความสนใจกับการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางเพื่อการส่งออกแทน ดังนั้นควรมีการสนับสนุนนโยบายตลาดซื้อขายล่วงหน้าให้มากยิ่งขึ้นเพื่อยางพาราจะได้เป็นสินค้าสากล และพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางทางด้านตลาดซื้อขายล่วงหน้าในภูมิภาคอาเซียนต่อไป

5.2.2 จากรูปแบบของราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ที่ได้จากการพยากรณ์ อาจจะไม่เป็นไปตามสภาพความเป็นจริงของรูปแบบราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ก็เพราะว่ายังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อราคาที่เกี่ยวข้องการขายได้ นอกจากราคา ณ ตลาดหัดใหญ่ เช่น นโยบายต่างๆของรัฐบาล การเข้าแทรกแซงราคาของ INRO เป็นต้น ดังนั้น การพยากรณ์ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ที่เกษตรกรขายได้ ควรจะใช้ราคาที่มีการปรับตัวเป็นไปตามกลไกของตลาด และอาจเพิ่มตัวแปรอื่นๆที่เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ที่เกษตรกรขายได้ดังกล่าวเข้ามาร่วมในการพิจารณาด้วย

5.2.3 การใช้ Transfer Function Model ของ Box และ Jenkins ในการพยากรณ์พื้นที่เพาะปลูกและปริมาณผลผลิตในอนาคต โดยกำหนดให้ ราคาที่เกษตรกรขายได้เป็น Input series และ Output เป็นพื้นที่เพาะปลูก, ปริมาณผลผลิต ตามลำดับ เพราะการใช้แบบจำลอง Transfer Function Model ของ Box และ Jenkins สามารถหาแบบจำลองได้ค่อนข้างถูกต้อง แต่ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาพื้นที่เพาะปลูกนั้นใช้ข้อมูลตั้งแต่ ปี 2518 ถึงปี 2537 มีทั้งหมด 16 ค่า ซึ่งมีจำนวนที่น้อยเกินไป ซึ่งการพยากรณ์โดยวิธีของ Box และ Jenkins เหมาะสำหรับข้อมูลที่มีจำนวนมากและพยากรณ์ได้ดีในระยะสั้น

5.2.4 จากการศึกษาทำให้ทราบว่า การซื้อขายยางในตลาดซื้อขายล่วงหน้ามี forward rate ซึ่งมีความสำคัญในการกำหนดราคา และมีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของราคา จึงสามารถนำราคายางในการซื้อขายล่วงหน้ามาศึกษาการเคลื่อนไหวของราคาในตลาด Forward market และสามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ราคาได้ แต่ในที่นี้ไม่สามารถศึกษาในรายละเอียดได้เนื่องจากมีข้อจำกัดของเวลา